

ÚLTIMA PEDRADA

DE LA PLAÇA DE MAIG A LES MARES CONTRA LA REPRESSIÓ

Una senyora policia infiltrada entre dones reivindicatives

Està a punt de jubilació però segueix en actiu. És una senyora amb vocació de servei. Ja a l'escola, a l'actual senyora policia la coneixien com "l'acusica", un d'aquells fraternals personatges que corren a xerrar-li a la mestra les companyes que han copiat o han parlat a classe. A l'escola van descobrir que li anava millor espionar que no pas les matemàtiques i es va fer policia. Encara dura.

La vàlua de Mª Angeles, alies Marta Aranjuez, com a delatora amb permís governamental, queda ben demostrada pel fet que porta molts anys incorporada al servei d'espionatge de la policia (probablement ells en diuen servei d'intel·ligència). Segur que ha assumit la quota obligatòria de delacions i més segur encara que se'n sent especialment orgullosa. Per arrodonir el seu full de serveis, la tal Angeles alies Marta, alternava l'engany entre Madrid i Barcelona. Un bon policia ha d'haver col·laborat amb fervor i si cal amb engany, a la detecció de catalans poc afectes al règim d'Espanya. Això sempre dóna punts i una retribució extra.

La pena de la tal Mª Angeles alies Marta com la pena de tots els petits espies del món és que s'han passat la vida defensant el que odien, cridant a favor del que no creuen i impedit-se ser alguna vegada ells mateixos. Clar que per trobar a faltar la sinceritat en un mateix es necessiten uns valors que alguns/unes ni tant sols han ensumat.

No és fàcil imaginar el dia a dia d'una dona compartint dolor, ràbia i principis amb unes teòriques amigues que en el fons detestes. I encara més difícil ha de ser mantenir-se impermeable davant les injustícies que el teu grup o la teva ideologia infringeix a aquestes teòriques amigues. Certament el dubte no entra en el diccionari policia.

Teòricament a aquesta senyora de l'espionatge li queda poca professió per endavant. Te seixanta dos anys però no seria d'estranyar que demani pròrroga. Energia n'hi queda com ha demostrat una vegada descoberta i expulsada de l'organització "Madres contra la represión". Dos dies després la poli revolucionaria va buidar el pap renegant de tot el que havia estat fingint durant tots aquests anys. Una història exemplar.

